

λείποντος, συνῆσθι αὖ τῷ καὶ τὸν ἐνταῦθα διέτριβες βίον· ὃ καὶ τεκμαίρου ἀπὸ τῶνδε· ἔνθα γάρ φερωνύμως πολὺς καὶ ἀφθονος πάρειμι, ἐνταῦθα σὺ διδασκάλους σχυτῆς ἀξίους ὡνουμένην, βέλτιόν τε θεραπεύη καὶ πλείσι συγγίγνη, δι' ἐμὲ ράδίως πλησιάζουσα· ἔνθα δὲ μὴ, ἐνταῦθα δὴ πάνυ εὐτελής τυγχάνεις οὔσα, καὶ που καὶ παντάπασιν ἡγνοημένη, ἀντὶ σοῦ δ' ἀμάθεικ κρατεῖ καὶ δεινὴ ψευδοπαιδεία.

'Αλλ' οἴμοι, οἶχ ἀνθ' οἵων πρὸς σοῦ ἀμείβομαι! καίτοι γάρ ἐμοῦ ἄνευ οὐχ οἴόν τ' οὐδὲν κατορθοῦσθαι· τῶν δεόντων, δῆμως μέντοι φει ἀπὸ γενέτεως ἀκούω σου κακὸν εἶναι τὸν Πλοῦτον λεγούστης καὶ μὴ ἐπιθυμεῖν τοὺς ἀνθρώπους διδασκούστης, καὶ πρὸς τὸ μετρίων δὲ δεῖσθαι οὕτω παιδευούστης, ὥστε πάνυ ὀλίγα κεκτημένους, πάνυ ράδίως ἔχειν ἀρκοῦντα. Ταῦτ, ὦ Παιδεία, σφόδρα με λυπεῖ καὶ εἰς ὅργὴν φέρει, ἀδίκως γιγνόμενα.

Παιδ. Ὡ κράτιστε Πλοῦτε, νώ γε ἀμφω χρῆμα ὑπήργυμεθα κάλλιστον ἀνθρώποις, σὺ μὲν ἀπερίττως αὐτῶν ὑπηρετεῖν ταῖς χρείαις, ἐγὼ δ' ἀρετὴν διδάσκειν καὶ τῷ Κρείτονι προσάγειν ἐς δύναμιν καὶ συνάπτειν, ἀφ' οὗ δὴ πολὺ ἀφεστᾶσι δι' ἀμαρτίαιν ἀπαλλοτριωθέντες. Ἄρ' οὖν διατετέλεκας τοὺς τεθειμένους οὐλάττων δρους, ἢ πάλαι καταπατήσας ἐκβέβηκας; ἀπόκριναι, ὦ γαθέ.

Πλοῦτ. Ακων γε. Παιδ. Αὐτὸς τοίγυν κακὸς ὁμολογεῖς γεγονέναι μέγ' ἐργασάμενος κακόν. Πλοῦτ. Τὸ ποῖον φήσ; Οὐ γὰρ ξύνοιδα.

Παιδ. Εγώ σοι φράσω. Ἐπεὶ γὰρ οὐκ φει καὶ πανταχοῦ γῆς οὕτως ἔμεινας, ὥστε ἀπασι κοινὸν εἶναι κτῆμα καὶ αὐτὸ τοῦτο χρῆμα λέγεσθαι, ὅπερ σοι πάλαι ἦν ὄνομα